

Veszélyben az integráció

A mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. törvény (a továbbiakban földforgalmi törvény) valamennyi rendelkezése hatályba lépett 2014. május 1-jén. Már a törvénytervezet társadalmi vitája során több kifogást megfogalmazott a Mezőgazdasági Szövetkezők és Termelők Országos Szövetsége, de ezek jelentős részét nem vett figyelembe a törvényalkotó. Máhr András, a MOSZ főtítkárhelyettese szerint több sebből vérzik a törvény. Mint felhívta rá a figyelmet, a számos, ma földet használó jogi személyiségű gazdasági társaság a jövőben nem lesz földhasználatra jogosult, ami komoly gazdasági és vidékpolitikai károkat okozhat. A főtítkárhelyettes bízik benne, hogy nem a károkozás volt a törvényhozók szándéka, és így rövid időn belül módosítják a törvényt.

Az új földforgalmi törvény május elsején lépett hatályba, de máris több kifogás megfogalmazódott a jogszabály végrehajtása során. A törvény előírásai szerint földet csak földműves, illetve mezőgazdasági termelő szervezet használhat, ami a gyakorlati végrehajtásban igen komoly – mondhatni társadalmi – problémát vet fel. A törvény értelmében mezőgazdasági termelő szervezet az a jogi személy, illetve jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet, amelynek nettó árbevételének több mint fele mező- vagy erdőgazdasági tevékenységből, illetve kiegészítő tevékenységből származik. A főtítkárhelyettes szerint a jogalkotó figyelmen kívül hagyta a tényt, hogy sok mezőgazdasági termelő szervezet, integrátor lévén, nemcsak saját területét műveli, hanem a körülötte lévő kisebb gazdaságokat, egyéni gazdákat, őstermelőket is kiszolgálja, szolgáltatásokat nyújt és beszerez nekik inputanyagokat (gázolaj, műtrágya, növényvédőszer stb.) – és nem utolsósorban learatja, tárolja, felvásárolja a terményeiket. Ez viszont a számviteli törvény értelmében – például ha növényvédelmet végez az

integrátor, és ő szerezte be a szükséges vegyszereket, akkor – kereskedelmi tevékenységnek minősül. Ugyancsak kereskedelmi tevékenységnek minősül, ha az adott gazdálkodó szervezet felvásárolja a kis-

termelő gabonáját és továbbértékesíti.

Mindebből az a „vis maior helyzet” állt elő, hogy az integrátorszervezetek árbevételének jelentős hányada kereskedelmi bevételnek számít a számviteli törvény alapján, holott ha a tevékenység tartalmát nézzük, akkor az említett példának mezőgazdasági tevékenységeknek kellene minősülniük.

Máhr András hangsúlyozta, hogy az ilyen típusú együttműködések kialakítását ráadásul a jogalkotó is szorgalmazta, sőt, a beígért integrációs törvénynek éppen az a célja, hogy az effajta együttműködések létrejöttét elősegítse, a meglévőket pedig megerősítse. A jelenlegi földforgalmi törvény előírásai alapján azonban a jogi személyiségű társaságok egy része nem tud bejelentkezni a törvény által előírt mezőgazdasági

gi termelői státuszba, amiből az következik, hogy ezek a szervezetek a jövőben nem lesznek földhasználatra jogosultak.

A probléma összetett, hiszen meglévő földjeiket továbbra is használhatják ezek a szervezetek, mindaddig, amíg érvényben vannak a bérleti szerződéseik. A gazdálkodó szervezetek – néhány kivételtől eltekintve – sem a múltban, sem a jövőben nem lehetnek földtulajdonosok. Egy részük a bérleti szerződések lejártá után földet sem bérelhet, miután nem szerezhetik meg a mezőgazdasági termelő szervezet státuszt. Az ügyet tovább bonyolítja a mezőgazdasági termelő szervezetté minősítés azon feltétele – és nincs kizárva, hogy alkotmányossági jogok sérelmét is felveti ez a rendelkezés –, hogy a minősítést megelőző három évben e szervezetek árbevételének több mint fele a törvényben meghatározott mező- vagy erdőgazdasági tevékenységből, illetve kiegészítő tevékenységből kell származzon. A főtítkárhelyettes bízik benne, hogy a jogalkotó nem azzal a szándékkal hozta meg a törvényt, hogy a mezőgazdasági termelő szervezetek nagy részét kizárja a földhasználatból. Ezt a jogalkotási tévedést a MOSZ reményei szerint még kijavíthatják, hiszen az élet és a törvény gyakorlati megvalósítása is ezt kívánná, már csak azért is, mert az országgyűlés több fontos cél elérését is

A törvény célja, hogy a falvak népességmegtartó képessége megújuljon, a lakosság városba áramlása mérséklődjön és ezáltal a helyi népesség korösszetétele javuljon. Az is elérendő cél, hogy a mezőgazdálkodás, és az agrárszolgáltatások feltételeinek kedvezőbbé válása a korábbinál érzékelhetőbben járuljon hozzá a falvak jövedelemtermelő képességének erősödéséhez. A mezőgazdaságban termelt jövedelmek vidékfejlesztési célok szolgálatában történő felhasználásuk által lehetőleg a keletkezésük helyén segítsék a foglalkoztatás bővülését, és az agrártársadalom tovább erősödjön a vidéki családi közösségek termelési közösségként való megszerveződése és a helyi vállalkozások gyarapodása révén.

Fontos cél továbbá, hogy elterjedjenek a mezőgazdaságban a közepes méretű agrárüzemek, valamint hogy biztosítva legyen a kisgazdaságok stabil működése és további fejlődése, illetve a saját és közvetlen termelési és szolgáltatási munkavégzésen alapuló agrárgazdálkodás bővüljön. A törvénynek az is célja, hogy fokozottabban előtérbe kerülhessenek a fenntartható földhasználatból való gazdálkodás feltételei, a termelés természeti feltételeinek (talaj, víz, élőhelyi közösségek) és a kultúrtáj védelmének szempontjai. A mező- és erdőgazdasági föld forgalma, valamint a mező- és erdőgazdasági föld, mint a jelzálogjogon alapuló hitelezés biztosítója, a kialakuló új üzemi szervezetek működését hatékonyan elősegíthesse, az élet- és versenyképes mezőgazdasági termelés folytatására alkalmas méretű földbirtokok jöjjenek létre. Ugyancsak fontos cél, hogy a birtokelaprózódás hátrányos következményei a mezőgazdaság tulajdoni szerkezetét ne terheljék, a földművesek zavartalanul végezhesék a mezőgazdasági termelést.

megfogalmazta az új földforgalmi törvény elején. (L. a *keretes anyagot. A szerző.*)

Több évtizedes kapcsolatok szűnhetnek meg az új földforgalmi törvény végrehajtása során, hangsúlyozta a főtítkárhelyettes. Látni kell, hogy a jelenleg integrátori szerepkört betöltő gazdálkodó szervezetek egyike sem engedheti meg magának, hogy a jövőben ne használjon földet. Ezért rákényszerülnek arra, hogy integrátori tevékenységük jó részét beszüntessék. Ráadásul gyorsan kell dönteniük az ügyben, hiszen ahhoz, hogy ne essenek el a földhasználati jogtól, az integrátori tevékenység beszüntetésétől számított három év szükséges a mezőgazdasági termelő szervezeté válásukhoz, hiszen csak így lesznek földbérletre jogosultak. Tehát a döntéseket min-

den érintettnek gyorsan meg kell hoznia, aminek egyenes következménye lesz, hogy az eddig végzett szolgáltatásaikat a jövőben nem nyújtják a kistermelőknek és őstermelőknek. Mindebből az következik, hogy a mezőgazdasági termelést az érintett térségekben súlyos hátrány éri, hiszen az elmaradó szolgáltatásokat pótolni szükséges. Márpedig egy kistermelő nem képes a maga erejéből elvégezni mindazokat a beruházásokat, gépés inputanyag-beszerzéseket, amelyeket eddig az integrátor végzett. Egy kistermelő számára ez nem is lehet cél, hiszen az ilyen jellegű beruházások hosszú idő alatt térülnek meg, sőt, bizonyos területhár alatt sohasem. Ha pedig nincsen segítségük, akkor a földterületek művelése is kérdésessé válik.

Máhr András szerint a gazdaságinál is súlyosabb károkat hozhatnak a szociális következmények. Ha a szolgáltatókat tevékenységük felhagyására kényszerítik, akkor munkahelyek is megszűnnek, ami legalább akkora probléma, mint az, hogy mi lesz a mezőgazdasági termeléssel. Éppen ezért a MOSZ már a jogalkotás időszakában jelezte ezt a problémát. Kezdeményezte egyebek között a törvénytervezet módosítását, ám erre sajnos nem került sor. Azóta levélben újból megkeresték az érintett tárcák vezetőit (VM, KIM, NGM), valamint az országgyűlés mezőgazdasági bizottságának elnökét, hogy ráirányítsák a figyelmet a problémára.

A főtítkárhelyettes meggyőződése, hogy egyszerűen nem volt kellően végiggondolva a kodifikáció, így sor kerülhet a

módosításra. E bizakodásnak azért is van alapja, mert a korábbi EMVA-programoknak is 50 százalékos mezőgazdasági árbevételkorlátot szabtak, és ez korrigálható volt az eladott áru beszerzési értékével. Az integrációs kapcsolatok megszűnése túl nagy ár a falvaknak, és a főtítkárhelyettes bízik benne, hogy ez senkinek nem volt sem szándéka, sem érdeke. A probléma megoldása érdekében a MOSZ azt javasolja, hogy az árbevételi arány kiszámításánál az eladott áru beszerzési értékének nettó árbevétele legyen levonható az értékesítés árbevételéből, vagy legalább az inputbeszerzések és a mezőgazdasági termékek, termények továbbértékesítésének nettó árbevételével csökkenthető legyen az árbevétel.

H. GY.

Fizessen elő most!

Magyar Mezőgazdaság - az egyetlen hazai mezőgazdasági hetilap!

Megrendelőlap

Megrendelem a Magyar Mezőgazdaság című lapot példányban az alábbi címre:

Megrendelő neve:

Megrendelő címe:

Számlázási név:

Számlázási cím:

Időtartam: ☐ 1 évre 22 320 Ft
☐ 1/2 évre 11 610 Ft

Fizetés módja: ☐ csekk
☐ átutalás

.....
aláírás

A lap megrendelhető a megrendelőlap visszaküldésével a Magyar Mezőgazdaság Kft., 1141 Budapest, Mirtusz u. 2. címre, vagy előfizethető az ország bármely postáján, és a hirdetéskészítőknél, valamint e-mailen a hirlapelofizetes@posta.hu címen, és a 06-80-444-444-es telefonszámon. A Magyar Mezőgazdaság Kft. az adatok gyűjtésekor, feldolgozásakor a 2011. évi CXII. törvény alapján jár el.

Kiadó: Magyar Mezőgazdaság Kft., 1141 Budapest, Mirtusz u. 2.
Tel: 06-1-470-0411, fax: 06-1-470-0410
E-mail: info@magyar-mezogazdasag.hu, web: www.magyar-mezogazdasag.hu

